

Историјски карактер личности Богочовека Христа јесте темељна истина наше свете вере

У Недељу православља, 16. фебруара/1. марта 2026. године, на светој архијерејској Литургији у Саборном храму у Новом Саду началствовао је Његово Високопреосвештенство Митрополит бачки г. Иринеј.

Саслуживали Његово Преосвештенство Епископ мохачки г. Дамаскин, јеромонах Силуан из манастира Григоријата на Светој Гори, свештеници Саборног храма и новосадски ђакони. Беседећи после прочитаног јеванђељског зачала, митрополит Иринеј је, између осталог, рекао:

„Седми Васељенски Сабор, дакле последњи Сабор који су признавали сви хришћани Истока и Запада, у осмом веку, 787. године, благословио је и озаконио заувек убудуће поштовање иконâ и оне су свечано враћене и у храмове и домове хришћана, одакле су биле силом уклањане. Међутим, и даље је постојала метеж, смутња, покушај да се то све спречи и после Седмог Васељенског Сабора, тако да је 842. године сазван нови Сабор, у време царице Теодоре, који је свечано извршио обнову поштовања иконâ и вратио их на њихово место и од тада, па до данас, ако Бог дâ и убудуће, оне се поштују, управо зато што се изражава вера у Оваплоћење Бога. Бог није

апстрактан, само предмет наше вере која ничим не може бити аргументована или, на неки начин, на нечем утемељена, него је наша вера, поред осталог, и историјски утемељена на сусрету са Оваплоћеним Логосом Божјим, са Господом Христом, који су имали свети апостоли, а и сви свети кроз векове се удостојавају виђења, боговиђења као виђења Христа Господа. И зато то није питање неког теолошког ситничарења или нека ситница, него је питање саме суштине наше вере. Вера у Свету Тројицу, као Једног Бога, и вера у Оваплоћење Једног од Свете Тројице, тј. историјски карактер личности Богочовека Христа, јесу темељне истине наше свете вере”.

После заамвоне молитве служен је чин литије са светим иконама у Недељу православља.

spc.rs